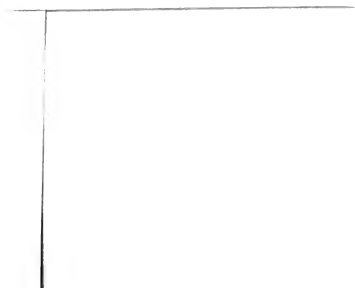

P. N. C.
FIRENZE
1062
22

RECTOR
ACADEMIAE WITTENBERGENSIS,
GEORGIUS
FRANCUS,

PHIL. ET MED. D. Hujusqve PROF. P.
ALIQVOT S. R. J. ELECTORUM
ET PRINCIPUM CONSILIAR. ET
ARCHIATER, C. P. CÆS. ACADEMIÆ LEO.
POLDINO-IMPERIAL. ADJUNCTUS, ET ITALICÆ
RECUPERATORUM COLLEGA,

CIVIBUS ACADEMICIS
S. P. D.

ACerbisimum patriæ vulnus refricat hodiernus dies, animosque renovato moerore conficit, & multis ac repetitis subinde crebris angit adeo & turbat, ut non modo non cure, sed etiam augere luctum, & nosmet optes, hoc præsertim ducendi funeris tempore, magis excruciare videatur. Nemo enim sit tam immanis & ferreus, ut non lachrymas dolori nostro præbeat, jacturamque Saxonici Herois qveratur & ploret, cui quemadmodum vivo, sic in primis mortuo summum honorem ultro deferimus, ac semper & sancte, ad seros usque posteros, summa obsequii religione debemus. Qui raro memorabiliqve inter Principes exemplo, virtutem Heroe dignam non ostentavit, sed in acie atqve inter confertissimos hostes, in ipso præliorum discrimine tam animosè, quam prudent-

denter demonstravit, Scipionem imitatus, cui neque consilii copia, neque conficiendi facultas defuit, sive in urbe, sive in castris versaretur. Nam domi forisque pariter scientia & usu rerum valuit, divinamque animi vim in difficilimis Germaniæ negotiis, servata Cæsari fide, & suscepto patriæ periculo, comprobavit, ordinesque instruxit, & castra movit, præsidiaque per urbes distribuit, & adventu suo hostes perculit, vel a finibus avertit, liberatæ patriæ præmio contentus. Non magni est scientia, quæ in umbra conquiescit, & virtute caret, neque animi magnitudinem tuetur. Ab hac enim Heros SAXO abhorruit, fortitudinemque fideli & maturo consilio adjuvit; quo factum est, ut quæ vellet, promte efficeret, & difficultates, quamlibet maximas, invicto robore & animi præsentia superaret. Multum in bello potest celeritas, præsertim quum pericula repentina impendent, spatiumque deliberandi non datur, nisi cum exitio cunctantis. Quod Heros maximus reputabat ubique & providebat, omniaque expedita & loco suo, & tempore habebat, hostiumque consilia & conatus tempestive explorabat, gnarus occasionum, quas

qvas occupabat interdum , aliquando , si res
moram ferret, expectandas censebat. Qua-
re posteritatis interest, ut magnanimo Heroi
ara fortitudinis ponatur, quæ ad memoriam
æternitatis valeat, stabiliqve fundamento ni-
xa, & contra temporis injuriam tuta, gloriam
fortissimi Principis tueatur. Agite ergo, Ci-
ves, ad horam tempusqve constitutum omnes,
qvotqvot hic estis, in templo arcis conveniatis,
& Divo **PR. EL. JOANNI**
GEORGIO III. pietatem,
hoc ultimo pietatis monumento confirmetis,
grataqve ejus virtutem memoria recolatis, qui
pro libertate patriæ, & salute nostra mortem
ipsam non extimuit, nedum recusavit. Obse-
cro vos iterum per sanctos Achillis Saxonici
Cineres, hor. I. sine exceptione adsitis, lugubri,
ut hunc ritum decet, veste induti, senatumqve
Academicum, pompæ causâ exeuntem, proximi-
me & e vestigio subsequentes, una in templum
Marianum prodeatis, concionemqve, & ora-
tionem funebrem ab Oratore Academiae, AM-
PLISSIMO PROF. GEORG. CASP. KIRCH-
MAJERO habendam, attente reverenterqve,
compositis ad luctum animis percipiat. P. P.

Ipso EXEQVIARUM DIE XI. DECEMB.

clō Ioc XCI.

